

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. D.**, *zastúpeného JUDr. M. S., advokátom*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 206-2006/00956 zo dňa 27. marca 2006, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 19/2009-65 zo dňa 8. apríla 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 19/2009-65 zo dňa 8. apríla 2009 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zo dňa 8. apríla 2009, č.k. 2 S 19/2009-65 zastavil konanie vo veci podanej žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 27. marca 2006, č. 206-2006/00956 a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Dôvodmi zastavenia konania bolo neodstránenie väd podania zo strany žalobcu v intenciách uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. februára 2008 č.k. 2 S 19/2008-23, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 3. marca 2008 (Krajský súd v Bratislave nesprávne uviedol do odôvodnenia napadnutého uznesenia č.k. 2 S 19/2009-65 zo dňa 8. apríla 2009, že sa jednalo o uznesenie zo dňa 23. októbra 2008 o doplnenie chýbajúcich náležitostí, pričom uznesením zo dňa 23. októbra 2008 č.k. 2 S 19/2008-58 bolo žalobcovi priznané oslobodenie od súdneho poplatku a bol mu ustanovený právny zástupca z radov advokátov JUDr. M. S., uznesenie prevzal žalobca i ustanovený právny zástupca dňa 5. novembra 2008).

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého uznesenia prvostupňového súdu v žalobe ako aj v následných podaniach žalobcu absentujú osobitné náležitosti podľa ustanovenia § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. O následkoch

neodstránenia týchto vád, ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, bol žalobca poučený.

Poukázal na to, že v správnom konaní sa uplatňuje dispozičná zásada znamenajúca, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a rozsahu určenom žalobou. Nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec žalobcom v žalobe vymedzený. Zo žaloby musí byť teda zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí tiež konkretizovať, t.j. že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný právny predpis, a to poukázaním na konkrétne ustanovenia právnych predpisov hmotného alebo procesného práva.

Žalobca musí tvrdiť, že napadnutým rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach, čo je vôbec základný predpoklad konania, pričom žalobné dôvody v zmysle zásady koncentrácie môže rozširovať len do konca lehoty na podanie žaloby. K žalobným dôvodom, ktoré boli uplatnené neskôr, súd nemôže prihliadať.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žiadal zrušiť napadnuté uznesenie. Poukazoval na to, že žalobca sa podaním zo dňa 14. augusta 2006 označeným ako „Sťažnosť – odvolanie proti rozhodnutiu č. 206-2006/00956“ domáhal, aby súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 206-2006/00956 zo dňa 27. marca 2006, ktorým žalovaný rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor štátneho občianstva a matrík č. 219191-2005/10824 zo dňa 21. decembra 2005 zrušil a konanie vo veci zastavil.

Ďalej uviedol, že reagoval na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. februára 2008, č.k. 2S/19/2008-23 a doplnil žalobu o náležitosti požadované vyššie uvedeným uznesením, t.j. žalobu doplnil a tým odstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a to podaním zo dňa 1. apríla 2009 odoslaným na prepravu dňa 14. mája 2009.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou zo dňa 14. augusta 2006, pôvodne adresovanou Okresnému súdu Košice 1, postúpenou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky uznesením č.k. 37 S 2/2007-14 zo dňa 12. septembra 2007 a následne Krajskému súdu v Bratislave uznesením č.k. 3 Sž 109/2007-18 zo dňa 9. novembra 2007, domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 206-2006/00956 zo dňa 27. marca 2006. Uviedol, že žalovaný vo veci jeho žiadosti o spätné vrátenie Slovenského štátneho občianstva konanie zastavil.

Žalobca k žalobe pripojil rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 27. marca 2006, číslo: 206-2006/00956, ktorým žalovaný správny orgán podľa § 8a ods. 8 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z.z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, § 1 ods. 1, § 3 ods. 4, § 46, § 59 ods. 3 a § 61 ods. 2 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení zákona č. 572/2003 Z.z. na základe návrhu osobitnej komisie zrušil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, odboru štátneho občianstva a matrik č. 219191-2005/10824 z 21. decembra 2005, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, ktorú podal M. D., štátny občan Srbska a Čiernej Hory a konanie vo veci zastavil.

Uznesením zo dňa 15. februára 2008, č.k. 2 S 19/2008-23 Krajský súd v Bratislave žalobcu vyzval na odstránenie väd žaloby

- správne označenie žalovaného a jeho sídla,
- označenie napadnutého rozhodnutia (číslo, dátum),
- vyjadrenie, v akom rozsahu sa rozhodnutie alebo postupu správneho orgánu napadá,
- doplnenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť (nesprávnosť) rozhodnutia, alebo postupu správneho orgánu s uvedením konkrétnych ustanovení zákona, ktoré mal správny orgán porušiť,
- správne znenie konečného návrhu (ako navrhuje, aby súd rozhodol – návrh znenia rozsudku).

Zároveň súd vyzval žalobcu, aby v rovnakej lehote predložil v zmysle ust. § 250a Občianskeho súdneho poriadku originál plnomocenstva udeleného advokátovi na zastupovanie žalobcu v konaní. Žalobca je povinný doručiť doplnenú žalobu súdu v dvoch vyhotoveniach, v lehote vyššie uvedenej, vrátane príloh, inak ich súd vyhotoví na jeho trovy. Poučil žalobcu, že v prípade, ak nedoplní žalobu v stanovenej lehote, súd uznesením konanie zastaví (§ 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podaním zo dňa 13. marca 2008, doručeným Krajskému súdu v Bratislave 17.marca 2008, žalobca požiadal o predĺženie lehoty a o ustanovenie zástupcu

z radov advokátov podľa ust. § 30 Občianskeho súdneho poriadku a následne uznesením zo dňa 23. októbra 2008, č.k. 2 S 19/2009-58 bol žalobcovi ustanovený advokát JUDr. M. S., ktorý podaním zo dňa 26. januára 2009, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 27. januára 2009 požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie náležitostí žaloby v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. februára 2008 vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa zdržuje v zahraničí a vzhľadom na potrebu osobného stretnutia so žalobcom.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2S/19/2009-65 zo dňa 8. apríla 2009 o zastavení konania bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 19. mája 2009.

Podaním zo dňa 1. apríla 2009, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 18. mája 2009 označené ako Doplnenie žaloby zo dňa 30. augusta 2007, č.k. 2 S 19/2008 reagoval žalobca na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. februára 2008, č.k. 2S/19/2008-23, pričom doplnil žalobu o chýbajúce náležitosti v intenciách vyššie uvedeného uznesenia.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žaloba žalobcu jednoznačne smeruje proti Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a napáda sa ňou rozhodnutie zo dňa 27. marca 2006, Číslo: 206-2006/00959, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, odboru štátneho občianstva a matrík č. 219191-2005/10824 z 21. decembra 2005, ktorým bola zmietnutá žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, ktorú podal M. D., štátny občan Srbska a Čiernej Hory a konanie vo veci zastavené.

Krajský súd v Bratislave postupoval nesprávne a neaplikoval ustanovenie § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého sa každý úkon posudzuje podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Postup Krajského súdu v Bratislave pri odstraňovaní väd žaloby a vydanie uznesenia č.k. 2 S 19/2008-23 zo dňa 15. februára 2008 bol nadbytočný, nakoľko už z pôvodného podania – žaloby a priložených listinných dôkazov bolo zrejmé, čoho sa žalobca domáha. Krajský súd nerešpektoval zákaz formalizmu a princíp materiálne ponímanej súdnej ochrany. V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 174/04-51 zo dňa 27.októbra 2004 výklad a používanie § 43 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Všeobecný súd musí vykladať a používať citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom tohto ustanovenia nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom

súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 Občianskeho súdneho poriadku). Občianske súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (§ 3 Občianskeho súdneho poriadku). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje postup a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave za nekonformné s § 41 ods. 2, § 244, § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Odňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, keď mu znemožnil uplatnenie tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok poskytuje (prednášať návrhy, dôkazy, vyjadriť sa k stanovisku protistrany, zúčastniť sa prípadného pojednávania). Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S19/2009-65 zo dňa 8. apríla 2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/, § 221 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku), v ktorom je viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v tomto uznesení (§ 226 Občianskeho súdneho poriadku). Rozhodne aj o náhrade trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 26. januára 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová